24-6-16 پراتهہمُرلي اوم شانتي ”ماتيشوري“ ”روائيز“15.12.63

(ماتيشوري جي ڪي پُڃ سِمرتي دِوس پر ڪلاس ۾ سُناني ڪي ليئي جڳدمبا مان ڪي مڌُر مهاواڪيہ)

”ڪرمون پر هين - سُک اۆر دُک ڪي ريسپانسيبلٽي هئہ“

يهہ تو منش جانتي هئہ ڪِ دُک اۆر سُک ڪِي جيوَن ڪرم ڪي آڌار سين پرالبڌ روپ ۾ چلتي هئہ. ضرور پهلي ڪرم هئہ، اُسڪي جو پرالبڌ هئہ وو دک يا سک ڪي روپ ۾ ڀوڳني هوتي هئہ. تو سک دک ڪا سنبنڌ هو ڳيا ڪرم سين. ڪرم ڪو ڪوئي قِسمت نهين ڪهينگي. ڪئين اَئسي سمجهتي هئہ ڪِ جو قِسمت ۾ هونگا اِس ليئي دک اۆر سک ڪو ڀي قسمت سمجهہ ليتي هئہ. اَئسي جئسي ڪِ يهہ قسمت ڪوئي ڀڳوان نين بنائي هئہ يا ڪسي اۆر نين بنائي هئہ اِس ليئي ڪهہ ديتي هئہ ڪِ قسمت ۾ جو هونگا... ليڪن يهہ ڀي سمجهنا بهت ضروري هئہ قسمت ڀي پرماتما نين بنائي يا قسمت پهلي سين بنِي پڙِي هئہ؟ اَئسي قسمت ڀي تو مئن نين بنائي هئہ جس ڪارڻ دُک اۆر سُک ڪِي ڀوڳنا هئہ. دُک اۆر سُک ڪو بنانا والا ڪوئي پرماتما تو نهين هئہ نان. اَپني ڪرم اۆر ڪرم ڪرني والا ڀي منش هئہ اِس ليئي يهہ ريسپانسيبلٽي اَپنِي هو ڳئي. جو ڪرنِي سو ڀرنِي، يهہ تو ڪامن ڪهاوت هئہ، جو ڪرينگا سو پائينگا. ڳيتا ۾ ڀي ورنن هئہ ڪِ جيوَ آتما اَپنا هين شترو اۆر اَپنا هين مِتر هئہ. ڀڳوان نين اَئسي نهين ڪها ڪِ مئن تمهارا شترو هون يا مئن تمهارا مِتر هون! جيوَن آتما اَپنا شترو اۆر اَپنا مِتر هئہ اِس ليئي اَپني ساٿ مِترتا اۆر اَپني ساٿ شترُوتا ڪرني والا ڪؤن هوئا؟ خُد منش. اِس ليئي جب يهہ بات اِتني صاف هئہ ڪِ دُک سُک ڪي ريسپانسبيلٽي منش خُد هئہ، تو ڪيون نهين ڪوئي چاهتا ڪِ همين دُک هووي! جس ڀي روپ ۾ دُک آتا هئہ اُسڪو ڀوڳني ڪي ڪوشش ڪرتي هئہ. ڪوئي لڙائي جهڳڙا ڪڙا هو جاتا هئہ تو اُسڪو ختم ڪرني ڪِي ڪوشش ڪرتي هئہ. اِس۾ ڪسي ڪسي ڪا اَڪالي مرتيوُ ڀي هو جاتا هئہ تو ڀي دُک هوتا هئہ، تو سمجهتي هئہ ڪِ پَتا نهين يهہ ڪيا؟ تڀي تو ديڪو منش اُسِي ويڳ ۾ آڪر ڀڳوان ڪو ڀي ڳالِي ديني لڳ پرتي هئہ. اَيِي تمهاري آڳي يهہ سڀ جو باتين آئِي، يهہ اَڪالي مرتيوُ جو آيا وو ڪيا ڀڳوان نين ڪيئا؟ ميري سامني جو روڳ ڪي روپ ۾ دُک آيا ڪيا ڀڳوان نين ڪيئا؟ يهہ جو لڙائي جهڳڙِي، سنسار ڪي جتني ڀي دُک ڪي ڪارڻ هئہ ڪيا يهہ سڀ ڀڳوان نين ڪيئا؟ اَڙِي! ڀڳوان ڪو تو ڪهتي هئہ دُک هرتا، سُک ڪرتا. تب تو جب ڪوئي ڀي دُک آتا هئہ تو اُنڪو ياد ڪرتي هئہ. شرير ڪا روڳ لڳتا هئہ تو ڀي ڪهتي هئہ هي ڀڳوان! دُک ۾ اُنڪو هين ياد ڪرتي هئہ. اَڳر اُسِي نين ديئا هئہ تو جو دُک ديني والا هئہ، اُسڪو ڪيا ڪرنا چاهيئي؟ بتائو. ڪيا دُک ديني والي ڪو ياد ڪرنا چاهيئي؟ ڀلا يهہ ڀي تو سوچنا چاهيئي ڪِ دُک ڪي سميہ جب وهہ ياد آتي هئہ تو اُنڪي ليئي تو ڪهہ ڀي نهين سڪتي ڪِ يهہ دُک اُس نين ديئا. يهہ ڀي تو سمجهني ڪِ بات هئہ. ياد ڀي اِس ليئي ڪرتي هئہ ضرور اُنڪا سنبنڌ هماري ساٿ ڪوئي دوسرِي بات ڪا هئہ، نہ ڪِ دُک ديني ڪا.

اِس دُک ڪا ڪارڻ اۆر اِسڪي ريسپانسيبلٽي تو ڪُڇ هئہ وو ڪوئي اۆر هئہ. تو اۆر ڪوئي تيسرا تو هئہ نهين. ايڪ مئن اۆر دوسرا ميرا رچتا. بس. دو چيزين هئہ نان. ايڪ مئن اُنڪي رچنا يا اُنڪي سنتان ڪهو اۆر دوسرا باپ. تو باپ ريسپانسيبُل يا مئن ريسپانسيبُل؟ ليڪن جب

ميري پاس دُک آتا تو مجھي دِکائي اَئسي پرتا هئہ کِ شايد يھ ڀي ڀڳوان نين مجھي ديئا هئہ. کھينگي اُسکي جو مرضي. ليکن اَندر آتما کو لگتا هئہ کِ ميرا سُک داتا وو هئہ. جئسي سُک کي ليئي سھارا مانگتي هئہ کِ هي ڀڳوان يھ دُک دوُر کرنا. تيي ڀي کھتي هئہ ڀڳوان ميري آيوُ بڑِي کرنا. ديکو، آيوُ کي ليئي ڀي مانگتي هئہ. تو آيوُ کِي ڀي، دُک کِي ڀي، شرير کي روڳ کِي ڀي اوُر جو ڀي لڙائي جھگڙي کوئي ڀي اَئسا اَشانتي کا کارڻ آتا هئہ تو ڀڳوان سين مانگتي هئہ. کوئي بچا اَئسا هوتا هئہ کُد هين کھتي هئہ ڀڳوان اِسکو سُمت دينا.... تو مت ڀي اُن سين مانگتي هئہ. تو جس بات سين کشٹ هوتا هئہ، اُسہ ياد ڀي اُسي کرتي هئہ اوُر اُسکي مانگ ڀي اُس سين کرتي هئہ. تو جو مانگ کرتي هئہ اُسکا داتا وھ هئہ نان! وهي همکو سُک ديني والا هئہ تيي تو اُس سين مانگ کرتي هئہ. تو اِن سڀ باتون سين نِورتي کا علاج اُنکي پاس هئہ اِس ليئي کُڇ ڀي هوتا هئہ تو کھتي هئہ ''او ماءِ گاڊ''.

تو اِسکا اَرٿ کوئي جاني نہ جاني، ليکن گاڊ هئہ ضرور. وھ کوُن هئہ، کيا هئہ جانتي نهين هئہ پر اَندر سين نِکلتا هئہ. تو يھ ڀي سمجھني کي باتين هئہ کِ آخر ڀي هم جسکو ياد کرتي هئہ اُنکا هماري اِس سيي دُکون سين کيا سنبند هئہ؟ کيا وھ دُک کا داتا هئہ يا اُنکا کنيکشن سُک سين هئہ؟ يھ تو هماري ياد سين ڀي سِڌ هو جاتا هئہ کِ اُنکا کوئي دُک ديني کا کام نهين هئہ. اَگر ديتا تو ياد کيون کرتي؟ پرنتو دُک کي سميہ تو ڀڳوان کي پرت خاص پريم اُٺتا هئہ جئسي کِ وھ هماري مِتر هئہ. تو اِن سڀ باتون سين سِڌ هوتا هئہ کِ اُنکي ساٿ سُک کا سنبند ضرور هئہ اوُر دُک کا کارڻ کوئي اوُر هئہ. اَيي اوُر کوئي تيسرا تو هئہ هين نهين، ايک مئن دوسرا وھ تو ضرور مئن ريسپانسيبل هوئا. تو جس چيز کي ليئي مئن نِمت هون اوُر مئن هين دُک ۾ دُکي هوتا هون! اُسي پئدا ڀي مئن کرتا هون تو يھ ديکو کتني بيسمجھي هئہ. جس چيز سين ڇُٽکارا چاهتي هئہ، وھ چيز مئن اَپني ليئي بناتا هون، آشچريہ کِي بات هئہ. مئن چاهتا ڀي نهين هون کِ مئن کوئي دُکي هوئون، چاهنا ڀي ميري يھ نهين هئہ ليکن مئن نين بنايا هئہ تو ضرور کوئي بات ۾ مئن اَنجان هون، بيسمجھ هون. کوئي ڀي چيز کا پھلي پَتا نِکالنا چاهيئي نان. اُسکي مجھي ناليج (سمجھ) هوني چاهيئي. تو اِسي سمجھ کي پھلي کوج کرني چاهيئي نان. پرنتو آشچريہ هئہ کِ اِس بات کو سمجھني کي ليئي کتني بھاني ديتي هئہ. کھتي هئہ فُرصت نهين هئہ، اوُر کيا کرين گرهست ڈنڈا آد سنڀالين يا يھ کرين، وھ کرين.... کيا کرين.... اِس ليئي وھ ديکتي رهتي هئہ اوُر اُسي کو سنڀالتي ڀي هئہ ليکن اُسہ تو دُکي هوئي پري هئہ. ليکن جب مئن نين هين اَپني دُک کا روپ بناءِ ديئا، ميرا گرهست، ميرا پريوار.... يھ سڀ مئن نين اُسکو دُک کي روپ ۾ لايا هئہ. تو پھلي اُسکي کوجنا هوني چاهيئي. بناني کي پھلي اُنکي جانکاري رکني چاهيئي کِ يھ جو چيز مئن بنا کرکي جسہ دُکي هوتا هون، اُسکي پھلي مجھي سمجھ تو هوني چاهيئي کِ يھ بناني سين دُکي هئہ يا اِنہ ڀي کوئي سُک کي بات هئہ يا سُک هماري ليئي هوتا هين نهين هئہ يا کيا هئہ؟ اِسکا ڀي تو پَتا نِکالنا چاهيئي.

تو اِس جانکاري کي ليئي يھان بتايا جاتا هئہ نان کِ يھ چيز جو اَپني دُک کا کارڻ

هئہ، اُس دُک کو مِٹاني کا کؤنسا علاج هئہ! کيون هوئا هئہ، اُس بات کو جاننا يِي جيوَن کي ليئي بڑا آوشيک هئہ. ديکو، بِچاري کتني اَنجانِ هئہ. اؤر جو جانتي يِي هئہ وو کهتي کيا کرين، کئسي کرين، کيا اَپنا گرهست وهنوار چور دي. وهہ ڦر کئين بهاني نِکال ديتي هئہ تو آشچريہ لگتا هئہ کِ ديکو منش کي بُڌي جو اِتنا دُکي هوتي يِي کتني بُڌي ايکدم اِن باتون سين هٽ گئي هئہ، جو سمجهہ ملتي يِي سمجهني کي ليئي سميہ نهين ديتي. هم اُنهين باتون کو سمجهہ کرکي، ڌارڻ کرکي، اَنيؤ پاءِ کرکي بتلاتي هئہ کِ يهہ اَنيؤ کي چيز هئہ. ضرور اَنيؤ هوئا هئہ تيي تو اِتنا کهني ۾ يِي آتا هئہ. تو پرئکٽيکل ۾ کس طرح سين سُک کي پراپتي هو سکتي هئہ. جو بهت کال کي آش رکتي آئي هو، اَيِي وو سُکداتا سُيم همکو اَپنا پريچيہ دي رها هئہ کِ هي بچي تم دُکي هوئي کيون هو؟ کارڻ تو تمهارا هين هئہ ليکن کس بات کي کارڻ تم دُک اُٹا رهي هو، تمهاري کؤنسي کرم اَئسي هئہ جو دُک کا کارڻ بنتي جا رهي هئہ. وهہ کؤنسي بات هئہ، وهہ آ کرکي سمجهو. ديکو، اِتني آفر کرتي هئہ. تو يِي آشچريہ هئہ کِ يهہ سُنتي يِي بِچاري کهتي هئہ جئسي بس يهي چلنا هئہ. اِسکو هين کها جاتا هئہ اَهو مم مايا. ايکدم مايا پکر بئٺي هئہ. جس چيز کي ليئي سارا دن ماتاکُتي کرتي هئہ، وهہ چيز باپ آکر سامني بتلاتي هئہ، سامني ديتي هئہ کِ بچي تمهاري سُک کا کارڻ کيا هئہ اؤر دُک کا کارڻ کيا هئہ، يهہ سيي باتين بئٺ کر سمجهاتي هئہ. ڦر يِي کهہ ديتي فُرصت نهين هئہ، کيا کرين!

باپ خُد کهتي هئہ مئن اَيِي آيا هوئا هون تمهاري سيي دُک هرني اؤر تمکو سُک پراپت کراني کيونک گاتي هين هئہ دُک هرتا سُک کرتا. کيي اَئسي نهين کهتي هئہ کِ آج دُک هرتا سُک کرتا. نهين. دُک هرتا. تو باپ کهتي هئہ بچي مئن آيا هوئا هون تمهاري دُک هرني اؤر دُک هرني کي ليئي مئن تم سين هين اَئسي کرم کرائونگا نان جس سين تمهاري دُک نشٽ هو جائين. صرف مئن جو سِکاتا هون، سمجهاتا هون اُسکو سمجهہ کرکي وهہ پرشارٿ رکو اؤر اُسي سين دُک کو نشٽ کر دو. تمهاري هين دُک کو نشٽ کرني کي مئن سِکيا ديتا هون جسکو ڌارڻ کر لو کيونک تيري چيز هئہ نان. پرنتو کئين بِچاري اَئسي کارڻ ديتي هئہ جئسي هم کوئي ڀڳوان کي اوپر مهرباني کرتي هئہ. کئين کهتي هئہ سميہ مل گيا تو کر لينگي. اَڙي يائي! ڪِلانا-ڦِلانا يهہ سڀ جو باتين هئہ، اُسي کرم سين بنائي هوئي خاطي ۾ هين تم موُنجهہ پري هو، اُسي هين تو دُکي هوئي هو. جب کِ ايک طرف کهتي يِي هو دُک سين چوُٽين اؤر دوسري طرف اِن سڀ دُکون کا راستا خُد باپ سمجها رهي هئہ تو يِي ديکو، کوئي کي بُڌي ۾ بئٺتا نهين هئہ! اِسي پرکار کئين سمجهتي هئہ يهہ ڌن، سمپتي، يهہ شرير هين مايا هئہ. ڦر اَئسي اَئسي اُپايہ کرتي هئہ جو سوچتي هئہ کِ هم اِس سين چوُٽ جائين. پرنتو نهين، تمهاري دُک کا کارڻ کُڇ اؤر هئہ. يهہ ميري رچنا جو اَنادي هئہ، وو کوئي دُک کا کارڻ نهين هئہ. تمهاري ۾ ايک ايکسترا اَلگ چيز آئي هئہ، جنکو هين پانچ وِکار (مايا) کها جاتا هئہ. مايا وکارون کو کها جاتا هئہ. وکار کوئي شرير

نهين هئہ، سنسار وڪار نهين هئہ، ڌن سمپتي وڪار نهين هئہ. وڪار ايڪ اَلَگ چيز هئہ. جو آني سين ڦر يهہ سڀي چيزين دُک کي ڪارڻ بن چُڪي هئہ. نهين تو يهہ سڀ پدارٿ آتما کي سُک کي ڪارڻ هئہ. اُنکي ليئي سڀ سمپتي ڌن آد جو هئہ وهہ سڀ سُک کي ڪارڻ هئہ. ليڪن اُنهين سڀي باتون ڪا پوُرڻ گيان نہ هوني کي ڪارڻ، يهہ سڀ چيزين دُک ۾ آ گئي هئہ اِس ليئي باپ ڪهتي هئہ ڪِ مئن نين يهہ رچنا جو رچِي هئہ اَنادي، وهہ ڪوئي دُک ڪا ڪارڻ نهين هئہ. دُک ڪا ڪارڻ تم بني هو. تمهاري ۾ ڪوئي اؤر اَلَگ چيز آئِي هئہ. وهہ اَلَگ چيز هئہ يهہ مايا پانچ وڪار. اَيي توُ اُنهين نِڪال. ڪئين تو ڪهہ ديتي ڪِ يهہ ڀِي سڀ ڀڳوان نين ديئا هئہ. پرنتو ڀڳوان نين تو سُک کي چيز دِي نان، اُس۾ تم نين وڪار ڊال ڪرکي سڀي چيزون ڪو خراب ڪر ديئا هئہ اِس ليئي ڪهتي هئہ باپ کي بچي هو تو اَب اُس چيز ڪو نِڪال تو تمهارا سُک ڪا ڪارڻ هو جائينگا. تو يهہ ساري باتين سمجهني کِي هئہ. اُسکي ليئي ڪهتي هئہ هئہ بار بار آئو، ڪُڇ سمجهو. پرنتو ڪئين يهان آتي هئہ، سُنتي ڀِي هئہ ليڪن ٻاهر گئي ڦر بات ختم. تو آشچريہ هين ڪهينگي نان. ليڪن جو اَپني جيوَن کي ليئي، چاهنا ڪرتي آئي هو اُسي ڪا ڪارڻ ڪؤنسا هئہ اؤر ڪس طرف سين اُسڪا ناش هو، اُنکي ليئي ڪُڇ آ ڪرکي سمجهو. اَئسي نهين هئہ ڪِ ڪيا ڪرين، وهہ ڪري يا يهہ ڪرين.... ڪئين ڦر سمجهتي هئہ ڪِ يهہ تو ڪوئي ٻوُڍون ڪا ڪام هئہ. اَڙي جيوَن بنانا ڪيا ٻوُڍون ڪو هين ضروري هئہ! ٻوُڍا تو وهہ هوئا جو اُلٽي سيڙهي چڙه جاتي هئہ ڦر ديک ڪرکي اُتري، اُس سين تو ڪيون نهين سيڙهي چڙهني سين پهلي هين سنڀل جائين ڪِ همڪو جيوَن ڪئسي چلانِي چاهيئي تو يهہ سمجهہ کِي بات هئہ نان اِس ليئي اُنهون ڪو راءِ دينگي ڪِ ڪُڇ اِن باتون ڪو سمجهہ ڪرکي اَپني جيوَن کي دُک کِي جو جڙ هئہ، دُک ڪا جو ڪارڻ هئہ اُسڪو مِٽاني ڪا پوُرا پوُرا يَتن ڪرنا چاهيئي.

باپ (ڀڳوان) جو سڀڪا پِتا هئہ، اُس سين اَپنا حق لينا هئہ. اَئسي صرف ٿوريئي اُنڪو باپ ڪهني کي بات هئہ. اُس سين همين جو پراپتي هوتي هئہ، وهہ ليني هئہ. پرنتو ڀڳوان نين خُد ڪها هئہ ڪوٽون ۾ ڪوئي هين مجهي جانتي هئہ، اَيي وهي حال هو رها هئہ پرنتو ڦر ڀِي ڪهتي هئہ ڪوئي تو هئہ نان. ڪوٽون ۾ ڪوئي نہ معلوم اِنهون ۾ سين ڪوئي هو تو نِڪل آئي اؤر اَپنا سؤڀاڳيہ بناءِ لي. اَڇا. ميٺي باپ دادا اؤر مان ڪا يادپيار اؤر گُڊمارننگ.

وردان - اِس پُراڻي دنيا ڪو وديش سمجهہ اِس سين اُپرام رهني والي سُوَديشي ڀوَ

جئسي ڪئين لوگ وديش کي چيزون ڪو ٺَڇ ڀِي نهين ڪرتي هئہ، سمجهتي هئہ اَپني ديش کي چيِز ڪا پِريوگ ڪرين. اَئسي آپ لوگون کي ليئي يهہ پُراڻي دنيا هين وديش هئہ، اِس سين اُپرام رهو اَرٿات پُراڻي دنيا کي جو چيِزين هئہ، سُڀاءُ سنسڪار هئہ اُنکي طرف ذرا ڀِي آڪرشت نہ هو. سُوَديشي بنو اَرٿات آتمڪ روپ ۾ اَپني اونچي ديش پرمڌام اؤر اِس ايشوريہ پريوار کي حساب سين مڌوبن ديش کي نِواسي سمجهہ، اِسکي نَشي ۾ رهو.

سلوگن - جَهميلون ۾ ڦسني کي بجاءِ سدا ملن ميلي ۾ رهو.